

Uppi við Gulfstream III — F 313

— Hann er ikki á listanum. Vit spyrja Marinustøðina!

 Tekst og myndir:
 Høgni Djurhuus

— Der kommer en om 10–15 min. Vil du ha' den?

— Det har ikke så megen betydning. Men vi kan godt kigge på ham.

Klokkan er 11,10 mikudagin 26. maí. Vit eru um borð á Gulfstream III hjá danska flogvæðinum. Føru úr Vágum fyrri tiggju minuttum síðani á vanliga eftirlitsferð innan fyrri føroyska fiskimarkað. Flúgva í ein landsynning, eru í stívlaga 2.000 feta hædd. Gott veður og gott syni.

Fyrsta skipið er longu komið fram sum ein hvítur prikkur á tí grøna radar-skerminum framman fyrri okkum.

Tað er Jóan Karl Høgnesen, fiskarióffiserur hjá Færoernes Kommando, sum ikki hevur so stóran áhuga fyrri hesum fyrsta «offrinum» í dag. Tað er tí, skipið er innan fyrri 20 fjórðingar.

— Við flogfórunum kanna vit vanliga bert økini uttan fyrri 20 fjórðingar. Man roknar við, at verjuskipini taka sær av tí, sum er innan fyrri, sigur Jóan Karl og hyggur aftur á radarmyndina.

— Om et minut. I venstre side, sigur nú maðurin við radaran.

Og nú kemur ferð á tøluni í hæddarmálaranum. Skjótt eru vit niðri á 100 ft. 35 metrar yvir aldunum nærkast við skipinum. Nú hava vit tað beint undir okkum: Heldars-

Eitt ótal av málurum, sum lýsa í øllum litum, knøttum og handtøkum.

Ikki so flókt, sum tað sær út til, segði maskinmaðurin brosand. Við hondina hjá flogskiparanum er ein talva við 72 rútum. Aftanfyrri eru 72 smaar perur. Og tær skulu helst ikki lýsa, leggur hann skemtandi afturat. Lýsa tær, er okkurt í ólagi. Hetta eru ávaringarljós. Vit kenna tey úr bilum. Men har eru tey nógvar færri.

Fimm menn eru við Gulfstream III á eftirlitsferðunum. Teimum dámar arbeiðið væl. Betur enn eitt 8–16 starv, siga teir

tindur úr Sandavági. Hann siglir. Á veg á fiskileið.

Til myndasavnið

Við tað eina vindeygð

situr fjarritarin við einum væl útgjörðum Nikon. Hansara arbeiði her um borð er eisini at taka myndir av øllum skipum, vit siggja. Tær eru til myndasavnið á Marinustøðini í Havn. Har eru

myndir av øllum skipum, føroyskum og útlendskum, sum seinastu árin hava fiskað við Føroyar.

Har frammi seta báðir flogmennir ferð á aftur báðar Rolls-Royce jetmotorarnar. Skjótt upp eftir

og út í annað borðið. Rutu-flogfarið úr Danmark er á veg inn, og tað er best ikki at vera fyrri.

Næsta skip er á radaranum. 20 fjórðingar umleið longur úti. Vit seta kós móti tí. Og so endurtekur

sama mannagongdin seg. Fø. — TG 500 skripar maskinmaðurin á blaðið hjá sær. Hann situr har frammi, millum flogmennin. Hansara arbeiði er eisini at skriva niður øll skipini, sum vit siggja.

TG 500 er Rankin. Á nýggjum kongafiskatúri.

Ikki á listanum

Vit siggja fleiri skip. Føroyskar trolarar, norskar linubátar. Og ein russisk- an trolara. Hann er ikki á listanum yvir skip, sum henda dagin hava loyvi at fiska við Føroyar. Hevur hann sniki seg inn um? Fjarritarin, sum alla tíðina hevur samband við Marinustøðina, spyr, um teir har vita nakað um hetta skip. Jú, skjótt kemur svarið: trolarin hevur serligt loyvi at fiska her.

Hin vegin veit Marinustøðin onki um ein annan russara, sum vit seinni koma fram á. Heldur ikki um ein norðmann. Men hesi skipini fiska ikki. Tey sigla. Og tað er ikki forboðið. So óneyðugt er at senda verjuskip eftir teimum.

Vedrið er nú vorðið upp- aftur betri. Men okkurt æl er. Tey noyðast vit at flúgva uttan um. Ikki tí, flogfarið ikki tolar eitt grovt æl á sín graa, vakra

Vesturleiki á fullari ferð

Vit sóu fyra norskar linubátar